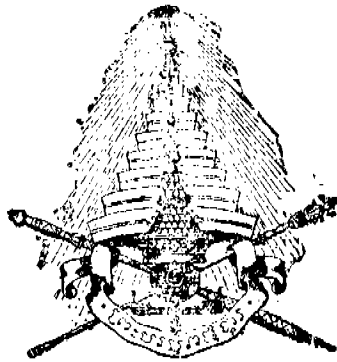

เล่ม ๒๗ หน้า ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๑๒๙

จาก รายงาน กระทรวงมหาดไทย แด่กระทรวงนครบาล ว่า ประชาชน
ทั้งหลายไม่เชื่อถือ ว่า ชนไนไต ชาตีไต ตาสันนาไต ได้พร้อม กัน กระทำการ
ก่อกวน ตาม ดัทธิแห่ง ตน ๆ ตัดออก ทัว พระราชอาณาเขต เปนที่ พอ
พระราชหฤทัย ใน ความจริง รัก มิักดี ของ ประชาชน ทั้งหลาย อย่าง ยิ่ง ขอ
ผล แห่ง ความจริง รัก มิักดี แด่ กระจับปญญะ กระจับปญญะ กระจับปญญะ ที่มี อยู่ใน หัวใจ
ของ ประชาชน ทั้งหลาย ทัว ไป นั้น จึง มีนิตาต ตตให้ เกิด ความ สุข สดวกดี
ทัว กัน เทอญ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๙

พระราชบัญญัติ แก้ไข เปลี่ยนแปลง

กฎหมายลักษณอาญา มาตรา ๓๓๕ ข้อ ๒

ด้วยการที่ พาดำตราวุฐไปในที่ ประชุมชน ถนน หนทาง หตวง ตำบารณ
สถานที่ต่าง ๆ เปนเหตุให้ มีคดีเรื่อง ทำร้าย ร้าง กาย แด่ ชำกัน ตาย

เกิดขึ้นโดยมาก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๓๔ ข้อ ๒ นั้น ให้ยกเลิกเสีย ให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒ ผู้ใดถืออาวุธซึ่งอาจทำให้เป็นที่อันตรายแก่สังฆารณชน หรือมีศาสตราวุธพาไปในถนน ทางหลวง หรือที่ประชุมชนสาธารณะสถานต่าง ๆ โดยมีมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน อันชอบด้วยกฎหมายให้พาไปได้ ท่านว่าผู้นั้นกระทำความผิดต้องระหวางโทษอื่น ๑ แลให้รับศาสตราวุธนั้นเสียด้วย

แต่ความในข้อนี้ หาได้หมายความว่าห้ามถึงกระที่จะถืออาวุธเป็นไปประจําเพื่อประโยชน์ในการยิงสัตว์อันชอบด้วยกฎหมายนี้ด้วยไม่

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ ธันวาคม ร.ศ. ๖๖๖ หรือวันที่ ๑๒๙ เป็นวันที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบันนี้